

R: Přes vlny Rubikonu k tobě výš,
jako když stoupá rtuť
Skrz Amorovy šípy ucítíš,
jak se ti napne hrud'

R:

Potichu krást, jen tvůj stín za záclonou,
Když tužby ve mně tonou
Jsem skrytý mezi patry, vysokých jak Tatry
A zmást
Tvůj pohled do kukátka
Den je dlouhý, noc je krátká
Jsi důvod pro sonety vrytý v kastaněty

R:

Tiše se snést a vpít se do koberců,
jak poslední ze šilenců
osahat tvé stěny. Jako kousky pěny
po tobě stéct
a v podkolení jamce
spát jako lupič v bance.
Jsi důvod k odpovědi, proč jít ke zpovědi

R1: A Lhát
a kát se přitom nadvakrát
lhát a stát dál v příšeří
lhát a každým pórem těla sát
vůně zpod dveří...
tvé vůně zpod dveří...

R: ...
Jak se ti...

R: 2x

R: 2x